

"Купіть мені мобільник!"

Рано чи пізно в сім'ї, де зростає школяр, лунає заява: " Мені потрібний мобільний!" І заперечити тут нічого: і справді, потрібний. Навіть другокласникові.

Мобільний телефон безповоротно став частиною сучасного життя. Причому це відноситься як до дорослих, так і до дітей: за деякими даними, у великих містах 45 % дітей у віці 10 років мають власний мобільник.

До цього можна віднести філософськи: купити його все рівно доведеться, хоч би для того, щоб не носитися по вулицях, розшукуючи нащадка, який десь загулявся.

Телефон у житті молодшого школяра з'являється зазвичай з двох причин. Перша – якщо дитя переміщається по місту самостійно, без супроводу дорослих. Друга – якщо чадо «прожужжало» батьківські вуха проханнями: "У всіх є, лише у мене без трубки! Купіть!" І в тому, і в іншому випадку вам варто віднести до такої покупки зі всією серйозністю.

Який?

Швидше за все, дитя проситиме такий, як у більшості його приятелів. Або навпаки – такий, якого ні в кого немає. Вирішувати вам, виходячи зі своїх матеріальних можливостей і виховних пріоритетів. І ще потрібно буде врахувати таку важливу і серйозну проблему, як безпеку дитини. Наші діти можуть просто не здогадуються, що "наворочений" дорогий телефон цілком може стати приманкою для злочинців.

Підводні камені

Причому це стосується і дитини, і дорослих. Дорогий телефон – це провокація. Він сигналізує людям, які вас оточують, про матеріальний достаток сім'ї і привертає увагу кримінальних елементів. Простежити за дитиною, що повертається зі школи, і обчислити вашу квартиру – не найскладніше завдання.

Крутий телефон у руках дитини збільшує вірогідність нападу з метою пограбування. Відняти телефон здатні і ровесники, і підлітки, і дорослі негідники. Чи варто піддавати дитину такій цілком реальній небезпеці?

Як бути?

Звичайно, прислухатися до прохань малюка варто – його думка заслуговує на безумовну увагу і пошану. Проте вирішувати вам. І щоб не помилитися, подивіться об'єктивно: наскільки готовий спадкоємець прислухатися до ваших порад насправді, а не на словах. Докладним чином все обговоріть і проінструкуйте його за наступними пунктами.

Чого не можна робити у жодному випадку

1. Не можна хвалитися мобільним телефоном, якщо довкола є незнайомі люди. Усередині дитячої тусовки буває всяке, проте і знайти кривдника в разі чого не так важко.

2. Якщо на дитину все ж таки напали грабіжники, не треба відстоювати трубку "не на життя, а на смерть". Зберегти здоров'я набагато важливіше, ніж нехай дорогу, але всього лише річ.

3. Не треба носити трубку на шії на шнурку – її дуже легко зрізати.

4. Не варто голосно розмовляти увечері на вулиці і в транспорті – це привертає зайву увагу.

5. Не можна давати подзвонити стороннім дорослим людям. Це прекрасний привід для небезпечних людей як зав'язати контакт з дитям, так і обчислити його номер і знайти додаткову інформацію про всю сім'ю.

6. Якщо мобільник просто втрачений, не треба брехати, що його відняли або викрали. В разі крадіжки потрібно звернутися в міліцію, написати заяву, за якою буде збуджено кримінальне провадження. В ході розслідування з'ясується, що початкова інформація була помилковою, а це вже привід для порушення іншого кримінального провадження – вже проти батьків, за помилковий донос. Постарайтеся максимально переконливо пояснити це дитині.

*Купуючи трубку, знайте:
скільки б вона не коштувала,
вона неодмінно буде втрачена.
Діти бігають, стрибають...*